

Giới thiệu Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi

Truyện Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi của tác giả Pandora thuộc thể loại truyện teen nói về một cô gái tên Cẩm Nhiên.

Cẩm Nhiên, cháu gái của Minh Tự Đức, chỉ vì là con gái của con ông với một người phụ nữ đã ly dị chồng, mà không được thừa nhận. Vợ cùng bốn người con nữa của ông làm âm truyện, chửi bới, đánh đập bố mẹ cô, ghẻ lạnh với Cẩm Nhiên. Một ngày, một người bạn của Tự Đức tới chơi, ông cô nhắc tới câu chuyện bạn ông cứu ông trong nhiệm vụ hồi trẻ.

Vì muốn đền đáp, ông bèn lấy cô cháu gái mình ra là vật báo đáp. Hiểu được hoàn cảnh và lý do tiến cử cô, ông lão ấy gật đầu đồng ý. Vậy là cô bé nhỏ tuổi lên xe hoa khi mới 5 tuổi.

Mời các bạn cùng đón đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ông Nội, Bố Chồng

- Hai vợ chồng anh chị còn dám tới đây sao? Còn đeo theo cái con bé không biết là nghiệt chủng của ai chứ? Đi đi, tôi không có con trai như anh..

Một người phụ nữ trung niên tầm 50, dáng vẻ tuy không còn trẻ, nhưng người bà toả khí tức cao quý, khuôn mặt đoan trang tuy nhiều nếp nhăn. Một mỹ nhân lúc còn trẻ. Bà ta nhìn giận giữ cặp vợ chồng đang quỳ dưới chân mình. Bên cạnh là một cô bé chừng 5 tuổi rất dễ thương.

- Cô cậu muốn gì cứ nói đi? Sao cứ phải làm phiền mọi người vậy? Đây là lần bao nhiêu rồi?

- Anh chị? Thực ra, em chỉ muốn Cẩm Nhiên nhận mặt người thân họ hàng, tổ tiên ông bà, vậy là sai sao?

- Anh đem một đứa con hoang về ra mặt tổ tiên, anh muốn người mẹ này tức chết đúng không? Còn cô, sao cô lại đi dụ dỗ con tôi chứ? Cái con bé này chắc gì là con của con tôi? Nói mau, con của thằng nào?

- Mẹ... con không...

- Thôi, không cãi nhau nữa. Con bé đó, nó là cháu nội tôi. Không bàn cãi nữa. Nó, từ giờ là cháu nội tôi, là cháu cưng của Minh Tự Đức này. Từ giờ nó tên là Minh Cẩm Nhiên. Cháu gái, tới đây!

Ông lão ngồi trên cao tuyên bố đồng ý, mọi người đều im lặng như tờ. Cô bé nghe tên mình, chạy tới chỗ ông mình, đồng ý hai tiếng “Ông nội”. Ông lão gật đầu hài lòng, cho người sửa sang phòng ốc, chuẩn bị mọi thứ....

Một ngày trời thu mát mẻ, lá rơi đầy sân nhà, hình dáng một cô bé đang thích thú cầm khoai lang ra nói với bảo mẫu của mình:

- Bà Kim ơi, hôm nọ bà bảo mùa thu lá rơi có thể đem nướng khoai, giờ con đem khoai tới rồi, bà nướng đi!

- Tiểu thư à, chút nữa ta còn tiếp khách mà...

- Bà cứ cho con ăn đi. Ông có hỏi thì để con nói cho. Cẩm Nhiên “nữ nhi đại trượng tử” làm sai, chịu tội, bà cứ làm đi.

- Được! Vậy tiểu thư chờ tôi gom lá khô rồi ta cùng làm

- Yeah! Khoai lang nướng

Cô bé hí hửng, cầm củ khoai chạy theo bảo mẫu của mình. Cách đó không xa, ông nội cô cùng bạn mình với con và cháu trai ông đang nói chuyện:

- Tự Đức, cũng mười năm rồi nhỉ. Trước đây, chúng ta trong chiến trường, vào sinh ra tử, sống chết có nhau. Tuổi trẻ phơi phới, khí xuân dồi dào, giờ đều thành những lão già ăn bám con cái rồi.

- Ông nói đúng! Giờ là thời đại của con, cháu mình. Ta giờ chỉ có ăn rồi đi chơi trông cháu thôi. Nhớ năm xưa, trong một lần bị tội phạm bắt. Ông không nghĩ tới bản thân mình, đỡ tôi một nhát dao, sau đó giúp cả hai thoát chết. Nghĩ tới mà thấy anh dũng. Thật là một phe hủ vía.

- Chuyện qua lâu rồi ông còn nhắc lại làm gì?

- Mà hình như đỡ tôi một nhát dao, ông được y tá giỏi nhất chữa cho còn gì. Tưởng lúc đầu hiệp nghĩa cứu bạn, hoá ra là để được lòng người đẹp. Sau chẳng là Lý phu nhân hay sao?

- Cái lão già này, uống công tôi cứu ông một nhát dao, thế mà còn vô ơn như vậy à?

Sớm biết tôi đã kẹ ông chốn chúng một mình sau đó thông báo ỏ địch rồi!

- Thôi, con xin hai người. Chuyện cũ qua rồi, dù sao cũng là một lịch sử hào hùng..

- Chuyện cũ, nếu không vì lão, ta đã cưới được bà ấy rồi?

- Á à. Ông dám có ý cướp vợ tôi à. Tên già đầu này! Tôi phải cho ông mấy nhát.

Vậy là, có hai ông lão, tuy đã già nhưng vẫn chí choé, cười đùa, đánh nhanh như con nít. Người đàn ông 40 tuổi lắc đầu ngán ngẩm, còn cậu nhóc thì mặt mày tỉnh bơ, chống cằm thờ dài thườn thượt. “Vô vị”. Đó là suy nghĩ của cậu lúc đó. Bỗng nhiên..

- Ông nội, ông nhìn này, Nhiên Nhiên nướng khoai đó. Ông nội ăn chúng với con đi!

Cầm Nhiên chạy đến chỗ đó. Ông Tự Đức thấy cháu gái mình mặt mũi đen nhem toàn tro, tay cầm củ khoai nướng to thơm nức mũi

- Nhiên Nhiên làm đó à? Thơm quá ta, vậy ông cháu ta ăn thôi.

Mình Tự Đức bế cô bé lên đùi mình, lau khuôn mặt lem nhem như mèo của cháu gái mình. Cầm Nhiên lúc này thấy ông mình có khách, chào lớn như mẹ cô dạy:

- Á. CHÁU CHÀO ÔNG, CHÀO BÁC, CHÀO ANH!!!!!!!

- Ừm ngoan lắm, bác chào con

-

- Mình Tự Đức. Cháu gái ông dễ thương thế này, còn ngoan nữa, giá mà làm cháu dâu tôi thì tốt thật...

- Vậy đi, cháu gái tôi, từ giờ làm cháu dâu ông, có được không? Coi như tôi báo ân huệ năm xưa cho ông? Được chưa?

- Tốt! Ông nói phải giữ lời. Cháu gái, gọi ta là Ông nội đi!

- Ông Nội!

- Ngoan lắm

Lý Gia Tử nghe thế nở cả khúc ruột, cảm thấy mình sớm thế có cháu dâu ngoan rồi. Thật đúng là kinh hi. Con trai ông thấy “con dâu tương lai” của mình mặt mũi dễ thương, ngoan hiền cũng vui theo. Khi cô bé gọi bố mình là ông, ông cũng vui vẻ hòa theo.

- Còn ta nữa. Gọi ta là Bố chồng!

- Bố... chồng..

- Ngoan lắm! Từ giờ thằng nhóc này chồng con, nó mà trêu con hay làm gì sai, cứ nói ta, ta sẽ kill nó hộ con, nặng lắm là... thiên (p/s: Bố chồng vĩ đại, tôi cũng muốn có...))

Cô nhóc gật lấy gật để, chìa tay ra định bắt tay với cậu nhóc con trai ông. Nhưng thằng nhóc không thèm bắt tay, trái lại còn đáng cô một cái. Cầm Nhiên ôm tay, mặt hơi đỏ, nhưng vẫn cười để mọi người an tâm

- Cái thằng này.... hết nói nổi. Xin lỗi em đi

- Sao con phải xin lỗi, tay con bé bần như thế cơ mà, con sợ bị lây bệnh giun sán lắm..

- Im lặng, không nói nhiều. Xin lỗi đi.

- Xin lỗi..

- Không sao!

Cầm Nhiên cười, sau đó đi rửa tay, quay lại ăn khoai. Sau khi ăn xong, cô bé kéo cậu đi chơi ở vườn hoa.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ăn Hỏi

Sau ngày hôm đó, ông lão bạn ông nội Cẩm Nhiên cùng con và cháu trai ông không còn tới, cô bé cũng không nhớ tới chuyện đó. Bỗng một ngày, cả gia đình họ

đều có mặt gồm Ông, bà, bố, mẹ, con trai. Ngày hôm ấy, cả nhà Cẩm Nhiên vô cùng rộn ràng, náo nhiệt vô cùng. Bà bảo mẫu cứ bắt cô ở trong phòng, chải tóc, tết rất cầu kì, cứ bắt cô mặc một bộ váy màu hồng phấn trong khi Cẩm Nhiên lại thích chiếc váy màu xanh dương của mẹ mua cho. Kì kèo mãi, bà mới thôi, để cô mặc chiếc váy đó. Sau khi mặc xong, cô được đeo một cái vòng tay rất đẹp, một sợi dây chuyền luôn qua chiếc nhẫn sáng bừng. Dưới chân xỏ đôi giày bằng pha lê cùng màu với bộ váy. Cẩm Nhiên ngắm mình trong gương, không khỏi thốt lên:

- Ôi, đẹp quá! Trông con giống công chúa đúng không bà Lưu?

Cô bé quay lại nhìn vú nuôi của mình. Bà có mái tóc đã lấm tấm bạc, khuôn mặt đôn hậu hay cười. Nhưng giờ, khuôn mặt đó đang khóc, đôi mắt đỏ hoe nhìn Cẩm Nhiên

- Ủ! Cô xinh lắm! Mấy ngày nữa cô sẽ đẹp hơn thế này nhiều. Rồi cô sẽ tới lâu đài của mình, sống ở đó

- Không! Con không đi đâu! Con muốn ở lại với bà, với bố mẹ, với ông nội cơ! Không ai được đem con đi cả. Con sẽ báo công an tội bắt cóc trẻ em..

- Ấy chết! Ai lại làm thế với nhà chồng mình. Cô thật tình.... Tôi sẽ nhớ cô lắm đó, nhớ giữ sức khoẻ nha, cô chủ.

- Sao bà Lưu cứ khóc rồi nói gì thế, con mặc đẹp để đón khách thôi chứ có đi đâu xa đâu. Mà con hứa không xa bà đâu, nếu có xa con cũng sẽ nhớ bà nhiều nhiều nhiều nhiều nhiều luôn!

- Thôi, cô cùng tôi xuống nhà đón khách không họ đợi lâu sốt ruột

- Vâng ạ!

Cẩm Nhiên vô tư cười, tay cầm bà Lưu bước xuống dưới lầu. Bố mẹ cô ăn mặc rất đẹp đang nhìn cô hiền từ, người ông người cười hiền lành như ông bụt trong truyện cổ tích. Cô bé bước xuống lầu, chạy tới ôm ông nội mình, hôn má ông chụt một cái, sau đó quay ra chào khách của mình

- Cháu chào ông “ông nội”, chú “bố chồng”, cô “lạ mặt” và anh “giun sán”!

- Ha ha, ngoan lắm, cháu dâu ông khoẻ chứ?

- Cháu không tên là “dâu”, cháu tên Nhiên Nhiên, cháu rất khoẻ ạ.

- Sau này, ta sẽ gọi cháu là cháu dâu, chú này cháu sẽ gọi là bố chồng hoặc bố, còn cô này là vợ chú ấy, cháu gọi bằng mẹ chồng hoặc mẹ. Riêng anh này, cháu gọi là... anh

- Nhiên Nhiên nhớ rồi ạ!

- Ngoan lắm! Ngày kia Nhiên Nhiên cùng bố mẹ sang nhà bố mẹ chơi nhé?

- Không đi đâu! Con muốn ở nhà xem phim trình án

- Nhiên Nhiên ngoan! Sang đó bố mẹ cho xem tha hồ, còn ăn nhiều bánh kẹo, kem, nước ngọt, sướng nhé!

- Thế bố mẹ với ông Nhiên Nhiên thì sao? Họ có tới không?

Sau câu hỏi ngây ngô của cô bé, mọi người im lặng một lúc lâu. Mẹ cô bé, bà Phương An Kiều nghe câu nói của con, bắt đầu xúc động, mắt đỏ hoe. Để con không hỏi nữa, mẹ cô đành bảo:

- Tất nhiên rồi, cả nhà ta sẽ cùng tới đó.

- Vui quá! Thích ghê. Con phải đi khoe với Linh Linh, Huyền Huyền và Trần Trần đây!

Cô bé ngây thơ chạy sang nhà bạn mình, còn lại các vị phụ huynh nói chuyện. Riêng “chú rể tương lai” lại đứng đưng, ngồi im từ đầu tới cuối, như một bù nhìn.

- Tôi hôm nay sang đây là muốn dặm hỏi con gái nhà anh. Lễ vật cũng đem hết, còn về đồ thách cưới, anh chị cứ ra hết, ngày mai chúng tôi sẽ đem tới. Lễ cưới sẽ diễn ra vào tuần sau, ngày thứ ba.

- Cái này hơi sớm, còn về đồ thách cưới, tôi nghĩ...

- Ít ra cũng là vài chục nén vàng, vài viên kim cương, trang sức đá quý, hàng chục tấm lụa, thế mới đáng giá

Bà của Cẩm Nhiên không biết nghe chuyện từ lúc nào, chen vô hòng Minh Tự Nam. Bên thông gia gật đầu tán thành, không để họ nói thêm, tạm biệt nhà họ Minh, chờ về nhà chuẩn bị.

- Cái bà già kia, bà suy nghĩ kiểu gì thế. Mấy món thách cưới tầm thường. Bà chỉ coi cháu mình như thế hả.

- Gớm, cái của nợ đó từng ý là đồ tốn rồi. Hừ, đúng là một đứa xấu xí, vô tích sự, không lo cưới mà còn đi chơi. Của nợ!

Rồi bà ta bỏ đi, đằng sau là tiến ông nội Minh Tự Đức hét lớn, đập tay xuống bàn. Hôn sự này, coi như đã an bài hoàn chỉnh, chỉ còn tới ngày cưới thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Chụp Hình

Ngày hôm sau, tại gia đình nhà Minh

Từ sáng sớm, nhà trai đã sang đem đồ thách cưới sang. Bà Minh thấy đồ, mắt sáng lên, không ngừng vuốt xoa, xem xét.

- Hừ! Cũng bỏ công bà cho mày ăn nhờ ở đậu mấy tháng. Đúng là con quỷ sứ

- Bà có im mòng đi không? Con bé nó là cháu bà, sao bà có thể nói năng như vậy hả? Người ngoài thấy có cười thối mũi!

- Ông im đi. Nó phải cháu ông không mà ông cứ bênh nó.

- Còn bà là bà nó không mà đòi lấy. Tự Trung, mấy món đồ này, vợ chồng con lấy một phần làm vốn xây nhà, gây dựng sự nghiệp. Một phần đem đi làm từ thiện cho trẻ em mồ côi, người già neo đơn đi. Số còn lại cho con bé là của hồi môn. Xong việc đi theo bố

- Vâng...

Minh Tự Đức ăn sáng rồi uống trà đọc sách trong thư phòng. Chợt điện thoại bàn reo lên, ông nghe:

- Alo

- Lão già, cho tôi gặp cháu dâu tôi!

- Con bé chưa dậy!

- Ông nói dối

- ÔNG NỘI!!!

Cẩm Nhiên mở cửa phòng, gọi lớn. Tự Đức thấy cháu gái mình thì ra hiệu bảo cháy tới gần mình. Hôm nay, Cẩm Nhiên mặc một chiếc áo phông sọc đen trắng, một chiếc váy yếm và đi giày lười trắng, tóc buộc cao. Minh Tự Đức đặt cô bé lên ngồi đùi mình, tiện tay đưa cho cháu cuốn truyện tranh Conan mới ra. Vì em rất thông minh, nên chỉ vài hôm đã biết nhận mặt chữ, viết, đọc chữ rồi. Giờ cô bé đọc thành thạo như các anh chị lớp 3 lớp 4

- Thấy chưa, con bé dậy rồi, ông muốn lừa tôi hả! Cháu dâu!

Cô bé nghe có người gọi mình, theo phản xạ trả lời dạ một cái, mắt không rời cuốn truyện

- Cháu tí nữa cùng ông nội Tự Đức tới đây chút nhé?

- Vâng ạ!

Sau đó, hai ông già nói chuyện một hồi lâu mới kết thúc. Cẩm Nhiên cũng đã “xử lý” xong cuốn truyện.

- Cháu gái, cháu có muốn đi chụp hình không?

- Có! Cháu muốn tới nơi có máy chú chụp hình xác chết, máy vụ án mạng giết người hàng loạt ý.

- À không, ta tới studio chụp hình cơ, không phải nơi điều tra.

- Vậy ta đi đi ông!

Vậy là hai ông cháu. Một già một trẻ, lên ô tô gia đình tới stadio đã được hẹn trước. Cẩm Nhiên thì hứng thú đọc báo mấy vụ án giết người, mấy câu truyện phiến xét xử toà. Ông lão chỉ biết lắc đầu. Cháu gái ông về được nửa năm, con bé rất ngoan và hiếu động. Nhưng ngoài ra, con bé rất thích xem mấy bộ phim giết người, rồi mấy vụ điều tra, xét xử. Nếu ai có hỏi là cháu thích làm nghề gì, con bé sẽ cười, nói như có khí áp thấp ở trong “Cháu làm điều tra viên hoặc làm luật sư cho những vụ giết người”. Tới nơi, hai ông cháu bước xuống, tiến vào trong. Lý Tiến Dự đi cùng cháu trai mình tới, ngồi chờ ông cháu Cẩm Nhiên.

- Nào, giờ hai đứa đi chụp hình đi, hai lão già tụi ta đi “chiến đấu” một lát.

- Ô, cháu tưởng các ông chụp hình?

Hai đứa trẻ đồng thanh hỏi vặn. Hai lão già cười thầm, không cho cháu mình đuổi theo, chuẩn lẹ luôn. Chủ chủ stadio tiến tới, cười bảo hai đứa trẻ đi thay đồ. Cẩm Nhiên trừ “cái sơ thích kinh dị kia” thì rất thích thời trang, nghe vậy bèn kéo cậu anh mới gặp hai lần đi.

HIỆP 1,

Cẩm Nhiên mặc bộ đồ cưới của Nhật, khoác lên mình bộ đồ Kimono trắng kèm một lớp áo choàng làm bằng lụa được gọi là Uchikake. Khuôn mặt trắng bóc được thoa nhẹ kem nền màu hồng, đầu đội chiếc mũ đặc trưng của váy cưới Nhật trông thật dễ thương. “Chú rể” Lý Kim Lăng mặc bộ Montsuki Kimono kèm với con dấu nhà Lý. Bộ đồ màu xanh đậm và trắng kết hợp thật bắt mắt, tôn làn da trắng và cơ thể cao lớn của Kim Lăng. Chú chụp hình yêu cầu Cẩm Nhiên khoác lên vai Kim Lăng, còn cậu một tay ôm eo cô (p/s : nội dung không hợp với trẻ em). Thế mà có cậu nhóc nào đó, tay chụp cái mũ của cô dâu che hết mặt, cô dâu tay véo tai chú rể, khiến thủ phạm kêu inh tai.

Hiệp 2

Cô dâu mặc bộ đồ cưới tách áo và váy riêng, thêu các hoạ tiết rồng và phượng. Chiếc áo cưới đậm chất cổ xưa, chiếc váy chầm dài nhiều hoa văn trên nền đỏ tượng trưng cho may mắn và hạnh phúc. Mái tóc đen mượt và dài xoã xuống, chầm khăn màu đỏ thêu hình chim uyên ương khiến người ta có cảm giác cô nhất định là một thiếu nữ chứ ko phải cô nhóc 5 tuổi. Chú rể mặc bộ đồ bằng lụa không kém phần long trọng. Mái tóc ngắn đen mượt hơi rối, đội chiếc mũ màu đỏ như phim kiếm hiệp. hú rể tay cầm tóc cô dâu nghịch, cô dâu đứng im như tượng gỗ

Hiệp 3

Cô dâu mặc bộ áo dài màu đỏ, đầu đội khăn đội đầu màu trắng nổi bật. Bên cạnh là chú rể mặc áo dài màu xanh, đứng hơn cô dâu hẳn một cái đầu. Cô dâu bị chú rể lôi đầu ra cái khăn trang, bịt miệng thật chặt, một tay giữ tay cô dâu để cô dâu không lấy xuống. Cô dâu cầm hoa đập túi bụi vào người chú rể hoa rơi là tả

.....

Vậy là cứ như thế, cuộc chiến ảnh cưới diễn ra sôi nổi. Đến trưa, cô dâu mặc chiến váy Sari của Ấn Độ, vì mệt quá nên thiếp đi trên xích đu. Do không khí ngoài trời vào thu nên gió thổi kèm lá rụng như một hiệu ứng sống động. Khăn chầm đầu che bộ mặt cô dâu, tà váy bay bay theo gió, khiến người ta có cảm giác nên thơ vô cùng. Kim Lăng quỳ bên xích đu, những ngón tay khẽ chạm vào chiếc khăn, không muốn đánh thức người sau nó tỉnh dậy. Ánh mắt ấm áp hạnh phúc, muốn nâng chiếc khăn lên, ngắm khuôn mặt cô dâu. Mái tóc bị gió làm rối, bay bay làm lộ khuôn mặt đẹp trai di truyền của cậu. Người chụp hình thấy hình ảnh đó, ngắm nhìn một hồi, rồi chụp lại ngay. Thật đẹp.

Buổi tối,

Cẩm Nhiên thức dậy, cũng đã đến giờ ăn cơm. Mọi người quây quần, chuẩn bị ăn cơm chọi Phạm Ngân, mẹ cô nhìn con gái mình hỏi:

- Nhiên Nhiên, sao cổ con có vết đỏ vậy? Ai hôn con à?

- Con không biết

- Ủ... thôi ăn cơm nhiều vào, mấy hôm nữa làm cô dâu nha

- Vâng ạ

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Đám Cưới

Sau ngày hôm đó, mọi người tất bật chuẩn bị cho đám cưới. Cẩm Nhiên vẫn ngày thơ đi chơi với cả xem phim như mọi ngày khiến mọi người thấy vui vẻ

hon.

- Hôm nay đã là thứ hai, ngày mai, Nhiên Nhiên sẽ trở thành cô dâu, lên xe hoa về nhà chồng. Ta sẽ rất nhớ nó, con bé là tất cả mọi thứ ta muốn, vậy mà...

- Bố ơi, bố mà khóc con bé lại suy luận đấy. Nhiên nhiên sẽ sống tốt, mọi người bên đó sẽ thương con bé như con ruột mà.

- Ta cũng mong là vậy, nó còn quá nhỏ, khi lớn lên, nó sẽ nghĩ sao về người ông này.

- Nó là đứa hiểu chuyện, con tin là nó sẽ hiểu lòng bố lúc này thôi.

- Ủ, thôi, con dẫn con bé ngủ sớm, ngày mai sẽ rất dài với nó

- Vâng

Lý Tự Trung đứng dậy, về phòng nhìn cô con gái mình. Cô bé đang chăm chú xem phim hình sự, ăn kẹo. Thấy có người nhìn mình, cô quay ra cửa

- Bố...

- Nhiên Nhiên, con đi ngủ đi, mai nhà ta còn có tiệc, con phải dậy sớm đó.

- Vậy con đi đánh răng rồi ngủ đây

- Ủ!

Cô bé không chần chừ vào phòng tắm đánh răng rồi lên giường ngủ. Tự Trung biết cô con gái mình rất nghe lời, dù ngày thường cứng đầu vô cùng, nhưng người lớn nói gì cũng vâng lời làm. Ngày mai con gái của ông lên xe hoa, ông tuy cứng rắn nhưng vẫn không kìm được nước mắt.

- - - Tội là dài phân cách màn đêm, kéo lên mặt trời toả nắng - - -

Mọi người tới dự tiệc rất đông, bao gồm bạn bè, cấp trên cũ của ông, đối tác làm ăn, họ hàng của ông bà với bố mẹ cô. Kê ra, người tới, tiếng cười, nói vui vẻ. Nhiên Nhiên từ sáng sớm bị bà Lưu đánh thức. Sau màn giảng dạy người nằm, người lỗi, cô bé đi vscn trong phòng tắm rồi bước ra. Cô make up thấy cô dâu trẻ măng, nên dùng phấn dùng cho da nhạy cảm. Mái tóc đen mượt được uốn xoắn, tết và búi lên, tiện thể đeo cho cô bé một chiếc vương miện. Sau khi làm tóc và trang điểm xong, cô bé mặc bộ váy cưới được làm rất đẹp. Vì được mọi người cho ăn nhiều bởi đơn giản cô bé sắp lấy chồng nên giờ người cô phần hơi chật với váy. Bà Lưu cầm dây váy sau lưng kéo khít thật mạnh khiến Cẩm Nhiên ngột thở, ruột gan như muốn bắn ra ngoài hết.

- Á á... bà Lưu, chặt quá, con sắp chết mất

- Tiểu thư cố nhịn . Xong rồi. Đẹp như nàng công chúa thực sự

- Wa! Đẹp quá, bà khì vào nữa đi. Có phải kéo càng chặt càng xinh không? Nếu thế bà cứ làm tiết đi, con chịu được

- Thôi, như này là được rồi, giờ tiểu thư đi giày vào rồi xuống dưới.

Cô bé xỏ chân vào đôi giày pha lê đẹp mê ly. Thêm một chút trang sức tinh tế vào và hoàn thành. Giò hàng hoá đã đóng gói xong giờ chỉ cần ném lên xe ... à nhầm, cô dâu đã xong phần chuẩn bị, bước xuống dưới. Gia đình nhà trai đang đứng ở ngoài, bị mẹ cô, ông nội và bạn cô với hàng xóm đòi lì xì. Chú rể thì cứ lấy lý do buồn đi vệ sinh, giục mẹ nhanh đưa. Kim Minh thương nhất cậu con quý tử, đưa bao lì xì rất to cho mọi người.

- Mẹ à, vào được chưa, con hết nhịn được rồi.

- Rồi rồi, giờ con vào đón cô dâu đi

- Ồ, thế mọi người thì sao?

- Thì chờ con đem con dâu ra chứ. Con trai, nhất định phải đem cô dâu ra. Con mà không làm được thì không xứng nam tử hán.

- Mẹ nói gì thế, nhìn con đưa nhóc đó ra nè.

Nói rồi, Kim Lăng hùng hổ đi vào không ngoài đâu lại. Con trai bà, người ngoài nhìn tưởng chỉ là một công tử bột bám váy mẹ. Ai biết con trai bà manly cỡ nào. Mới có 1 tuổi đã cua được đứa con gái của bạn mẹ mình sau đó bơ con bé đi ngủ. Ba tuổi đã bảo vệ bạn thân khỏi đám đầu gấu trong lớp. Năm 6 tuổi một mình xử lý được con chó săn mà ông nội cậu mua không may xổng chuồng, chưa thuần phục hẳn. Vừa rồi còn học lớp tập huấn quân sự. Trong đó, phần thực hành tập trung vào các kỹ năng như điều lệnh đội ngũ, tập luyện võ thuật CAND; thực hành kỹ thuật bơi vũ trang, bơi cứu hộ, cứu nạn và bắn súng quân dụng. Trong khi toàn người lớn hơn mình tận mười mấy hai mươi tuổi còn vật lộn chưa xong thì cậu ung dung hoàn thành rất sớm. Thế là vừa xong lớp tập huấn đã cưới vợ. Kim Lăng bước vào trong, như đấng nam nhi không sợ gì cả. Trong nhà, cô dâu không thèm giữ lễ nghi, chân gác lên bàn, mở ti vi cần hạt dưa xem phim kinh dị, còn mở volum lớn. Thấy có một người tới, cô bé quay lại nhìn. Là người chụp ảnh với cô hôm nọ

- Chào anh chụp hình cùng hôm nọ. Hôm nay lại tới chụp hình nữa à. Nhưng nhà em hôm nay bận rồi, hôm khác rồi chụp nha.
- Không cần hôm khác, bây giờ cần chụp luôn. Đang rất gấp
- Nhưng em chưa xem xong phim mà, sao đi được. Mà bố mẹ em dặn không đi với người lạ
- Người lạ? Chúng ta chụp hình chung hôm trước
- Chưa được
- Là cháu của ông nội bạn ông nhóc
- Vẫn khả nghi
- Là chú rể, chồng nhóc có tính không
- Không... à HẢ!!!! Sao...
- Đồng ý rồi chứ gì, lên lưng để tôi cõng em cho nhanh
- Anh yếu xì à... À...

Kim Lăng không nói nhiều, nắm tay, kéo cô bé vào lòng rồi bế bổng lên chạy ra ngoài. Cũng không nặng lắm, nhẹ hơn bao gạo mấy chục cân ở cuộc huấn luyện nhiều. Vậy là, chú rể, trên tay có bé cô dâu, chạy rất nhanh ra ngoài. Khuôn mặt rất vui xen niềm hạnh phúc...

To be continued

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đám Cưới (Tiếp)

Xin chào, Mọi người thấy truyện mình thế nào ạ? Cảm ơn mọi người đã ủng hộ “Lên xe hoa lúc 5 tuổi”. Pandora Phong mình cảm thấy rất vui vì được mọi người ủng hộ. Arigato. Hiện tại thì truyện sẽ có thể là.... được viết 2 chap một lần để đáp ứng mọi người. Mọi người nếu thích và muốn đọc nhiều hơn, hãy comment, mình sẽ cố gắng hơn để mọi người có được câu chuyện mà mình muốn. Chúc mọi người vui vẻ. :)))

Mọi người cực kì hồi hộp, ngóng chờ chú rể đem cô dâu ra ngoài.

- Không biết có tìm ra được không?
- Sắp ra chưa, cũng lâu rồi mà
- Cô lên cháu trai, cháu làm được mà

....

Từng câu nói cất lên, hình ảnh cũng càng lúc càng rõ. Chú rể cùng cô dâu ra ngoài, chú rể kiếm được cô dâu. Mọi người cổ vũ, cười lớn, vui mừng vì cuối cùng hai nhân vật chính đã xuất hiện. Cô dâu trên tay chú rể rất yên phận, không nhúc nhích chút nào. Tới đích, mọi người nổ pháo, vỗ vai, vỗ tay chúc mừng chú rể. Cẩm Nhiên nhảy xuống, tới chỗ ông nội “mách tội” của chồng:

- Ông nội! Anh này tự nhiên xông vào bắt cóc con
- Nha đầu ngốc, thằng bé là chú rể, con là cô dâu, nó không kiếm con chẳng lẽ kiếm bút bê vãi à

Mọi người cười lớn, cô bé cũng hiểu được câu nói cúi gầm mặt ngượng. Kim Lăng phong không thèm chờ gì nữa, mặc kệ mọi người giải vây cho Cẩm Nhiên, miệng nói:

- Nhanh lên, sắp muộn rồi
- Con trai, con vội gì chín giờ mới bắt đầu mà. Mà “nỗi buồn” đó của con vừa hết rồi giờ lại tới sao?

- Con đói rồi. Con muốn xong nhanh còn ăn

- Được. Mọi người cùng nhanh lên không con trai tôi “đói chết” giờ

Mọi người cười tùm tùm, lên xe đến nhà thờ. Trong xe, Cẩm Nhiên nhìn khung cảnh hai bên đường. Kim Lăng chống tay vào cửa sổ xe, nhìn cô bé. Mái tóc óng ả, bị nắng và gió trời đùa. Khuôn mặt trắng sáng thêm ít phần khiến cho tươi tắn thêm. Đôi môi đỏ mọng như sơn son, chốc chốc lại suýt xoa, cười một nụ cười mê ly, rất dễ thương không chút giả tạo như một thiên sứ. Đôi mắt sáng, trong không chút vẩn đục bởi thế giới đầy mưu mô, thói nát này. Ngôi nhà thờ trang nghiêm, đẹp đẽ hiện ra. Cánh cổng mở ra, ô tô dừng lại, chủ rẽ vào trong trước. Minh Tự Trung tới xe, dẫn cô con gái nhỏ của mình vào trong, nét mặt hạnh phúc xen lẫn xúc động hiện lên trên mặt anh. Cẩm Nhiên bước từng bước nhẹ nhàng, tiến gần vào bậc nhà thờ. Kim Lăng đứng nhìn cô, mọi người ngoài nhìn cô lại thêm một lần nữa. Mẹ cô Ngân Phạm xúc động, nước mắt lăn trên má. Cẩm Nhiên khẽ lau đi giọt nước mắt, bước tiếp. Tự Trung đưa tay cô cho Kim Lăng, cậu đón lấy, nắm thật chặt chỉ sợ sẽ tuột mất. Vị cha xứ cúi đầu chào, giọng trầm ấm bắt đầu cất lên:

- Lý Kim Lăng, con có đồng ý làm chồng Minh Cẩm Nhiên, dù giàu sang hay nghèo khó, khoẻ mạnh hay ốm đau đều luôn bảo vệ và chăm sóc cô bé như tính mạng mình, không bao giờ thay lòng không?

- Con đồng ý!

- Minh Cẩm Nhiên, con có đồng ý làm vợ Lý Kim Lăng, dù giàu sang hay nghèo khó, khoẻ mạnh hay ốm đau đều luôn bên cạnh và quan tâm và chăm sóc cậu như tính mạng mình, không bao giờ thay lòng không?

- Con...can đồng ý

- Mọi Người có ai không đồng ý cuộc hôn nhân này thì hãy lên tiếng hoặc giơ cánh tay phải lên!

Mọi người im lặng, không một tiếng nói hay một cánh tay nào giơ lên. Rất im lặng, yên tĩnh tới khó tả. Cha nhìn quanh rồi mỉm cười thông báo:

- Ta tuyên bố: Hai con là vợ chồng. Hãy trao nhẫn cưới đi

Trần Quang Minh bạn Kim Lăng đại diện, đem nhẫn cưới đưa cho cậu. Kim Lăng cẩn thận cầm chiếc nhẫn, đeo vào tay cô bé. Cẩm Nhiên lấy nhẫn từ cô bạn Linh Linh. Đeo vào tay Kim Lăng. Từ đây, nó chính là minh chứng cho cuộc hôn nhân của họ, không gì có thể ngăn cản được. Kim Lăng cầm tay Cẩm Nhiên, kéo ra ngoài. Muối rơi xuống đầu họ, pháo hoa giấy nổ giòn rã, mọi người cười chúc mừng cho hai đứa trẻ.

Tại vườn hoa sau nhà thờ.

Cẩm Nhiên quay ra sau, cầm bó hoa, tung lên cao. Các chị, các cô vẫn chưa kết hôn tranh nhau bó hoa. Và rồi, bông hoa lại bay vào.... tay bà cô bạn của Cẩm Nhiên. Cẩm Nhiên mệt mỏi rồi, ăn lấy ăn để, không kiêng dè gì. Mọi người nhìn cô bé, gật đầu “Chắc là muốn chóng lớn để được xinh đẹp đây mà”. Kim Lăng nghĩ “Ăn Nhiều như thế thì công hơi khó, về nhà phải ăn uống nhiều, tập luyện chăm chỉ mới được. Bố mẹ cô “hình tượng thực nữ con dâu rồi. Nhìn cứ như chết đói năm 1945 ấy”. cô bé nghĩ “Cút, cút hết. Ta giờ chỉ muốn ăn thôi, đói chết ta rồi”. Kim Lăng thấy vợ mình ăn nhanh lại nhiều như thế, lấy ly nước cam cho:

- Uống đi không nghẹn

- Phụt

Sau lòng yêu thương vợ của Kim Lăng, Cẩm Nhiên bị nghẹn, lại nghe thế, thức ăn trong miệng cô phun hết ra ngoài, hạ cánh ở mặt Kim Lăng. Mọi người giật mình, như tỉnh dậy sau giấc mộng. Người lo lắng nhất cho cậu là mẹ cậu. Con trai bà rất bảo thủ, rất trưởng tộc, cao ngạo. LÀN ẤY XONG CON DẤU CÔ THẬT RỒI. Kim Lăng lấy giấy lau, Cẩm Nhiên cúi đầu xin lỗi lia lịa. Kim Lăng nắm ngoài khả năng dự đoán của mọi người, cười

- Không sao, em ăn chậm thôi không nghẹn đó

Buổi tối,

Cẩm Nhiên thay đồ, mặc một chiếc áo rộng, quần vải dễ thương. Cô bé do mệt quá nên ngủ lúc nào không hay, lại còn ngay trên giường cưới. Kim Lăng gọi điện cho bạn xin nghỉ mấy hôm nữa, quay lại thấy con mèo nhỏ đã ngủ trên giường, cười khổ. Sau khi tắm xong, cậu bế cô bé về phòng của cô, đắp chăn cho cô rồi về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: New School

6h sáng

Cầm Nhiên mở mắt, ngồi dậy, vcsn. Sau đó, cô bé xuống nhà ăn sáng của “ gia đình nhà chồng” của mình. Ông nội Kim Lăng đang đọc báo uống trà, bà mẹ mới của cô đang ăn sáng rất nhàn nhã, Kim Lăng thì cũng vừa mới xuống phòng sau nhỏ một chút. Một chị người làm chặc 20 tuổi hỏi Cầm Nhiên, cười ảm áp:

- Thiếu phu nhân ăn gì ạ?
- Ồ.... em còn nhỏ mà, phu nhân gì. Cho em sandwich ạ!
- Con gái tí nữa thay đồ đi học nha. Ta đã chuyển trường cho con rồi, giờ con sẽ học trường mới cho tiện. Được chứ?
- Vâng ạ
- Nhóc, tí đi cùng tôi đó. Nhớ nhanh lên, đừng có lè mè.
- Xì, nhanh hơn con lợn móng heo anh là được.
- Nhóc....
- Thiếu phu nhân, bữa sáng của cô đây.
- A, cảm ơn chị!

Cầm Nhiên cứ thế chén sạch bữa ăn sáng trong vài phút ngắn ngủi sau đó thay đồng phục mới vào, thêm sách vở đồ dùng nữa. Sẵn sàng hết rồi, cô bé chạy như bay xuống tầng một để đi học. Kim Lăng đang đứng ở cửa lớn, lưng dựa vào tường, mắt nhắm nghiền. Cầm Nhiên vênh mặt, ưỡn ngực bước đi hùng hồn qua cửa, không quên dẫm mấy cái, đập vài lần vào “ chồng” mình rồi chuẩn. Kim Lăng thì đau tới tím mặt, rất nhanh túm lấy tội phạm

- Thả ra
- Ai bảo em đánh tôi
- Tôi thích thế, sao không
- Có, em đánh thì đánh ít thôi chứ, tôi cũng là người, không phải tượng, rất đau đó
- Đi học

Kết thúc màn nói chuyện, hai đứa nhỏ lên xe tới trường. Nghe mẹ mới nói trường rất lớn, rất đẹp, nhiều bạn mới, thế mà cô bé vẫn chẳng vui gì cả. Lý do đơn giản, cô đang học trường cũ, có bạn thân. Giờ tới trường mới thấy không quen chút nào. Trường nghe đâu là trường cho con nhà giàu, được đầu tư nhiều lắm. Các con em học ở đâu bố mẹ đều quan to hòng lớn, có chức có quyền, càng khiến Cầm Nhiên không thấy vui. Trường cách nhà có 10 phút đi ô tô, nên nhanh chóng đã tới nơi. Cầm Nhiên bước xuống, nhìn ngôi trường. Trường hướng theo phong cách Châu Âu cổ điển, rất xa hoa và quý tộc. Trường vô cùng rroongj lớn, các khối học chia ra rất công bằng. Trường xây dựng cũng khá lâu, bao gồm 3 cấp học: Tiểu học, trung học cơ sở, trung học phổ thông. Cấp tiểu học ở bên trái, gồm ba khối A , B , C theo lực học. Cầm Nhiên học khối A lớp A1. Còn trường của Kim Lăng ở bên phải cũng chia khối như thế, Kim Lăng học lớp A8. Thực ra cậu ta đáng nhẽ phải học A6, nhưng do bộ óc “ không phải người thường” thông minh nên được nhảy lớp. Cầm Nhiên gặp cô giáo lớp mình, một người mới ra trường, tính tình hiền lành, vui vẻ và nhân hậu. Cô dẫn cô bé vào lớp. Cô giáo bước lên bục giảng, giới thiệu:

- các em, lớp ta hôm nay có học sinh mới chuyển đến, các em nhớ giúp đỡ, làm quen với bạn nha. Em vào đi

Cầm Nhiên bước vào lớp học, lũ con trai cứ thế ào ào hô lớn, reo hò như đám sói. Cầm Nhiên viết tên mình lên bảng, cô được mẹ chồng nhắc mình không còn mạng họ Minh mà là Lý. Cầm Nhiên nắn nót viết Lý Cầm Nhiên lên bảng, sau đó giới thiệu:

- Mình là Lý Cầm Nhiên, hân hạnh làm quen!
- Tên hay quá- Nam sinh 1
- Dễ thương quá, thiên sứ tái thế đây sao? học sinh nam 2
- Bạn thật cute, bạn có người thương chưa? Học sinh 3 hồ hởi

.....

Cứ như thế, cả lớp nháo nhào hỏi. Thực ra lớp cô bé học chỉ có đúng cô bé là nữ nên mấy cậu nhóc làm vậy cũng dễ hiểu. Cầm Nhiên được cô giáo phân công ngồi tổ 2 bàn thứ ba, cạnh một cậu bạn cực sociu, khuôn mặt búng ra sữa, xinh trai vô cùng

- Chào cậu, mình là Hán Đường.
- Chào cậu

- Hello, mình là Bảo Thái
- Còn tớ là Trọng Lương
- Tớ là Thành Minh

người xung quanh đó giới thiệu sau đó bắt đầu vào học. Tiết một trôi qua nhanh chóng, tiết hai cũng vèo cái đã qua, tiếng chuông bắt đầu điểm, báo hiệu giờ ra chơi. Cẩm Nhiên mua chiếc bánh ngọt và ly nước cam sau đó ăn uống nhàn nhã. Hán Đường từ đâu hiện ra, đưa tặng Cẩm Nhiên bó hoa hồng to hàng chục bông, một hộp quà không kém... bự, quỳ xuống

- Cẩm Nhiên, mình thích cậu, làm bạn gái mình nha!
- Ồ.... cậu đùa à....
- Không mình không đùa, là sự thật. MÌNH THÍCH CẬU.....

Bụp. Một tiếng phát ra rất lớn, mọi thứ như chậm lại, có người ngã xuống, máu cũng chảy ra, Bó hoa rơi xuống đất, cánh hoa bị dập nát, hộp quà lăn lóc dưới đất, Kề gậy ra sự việc đó nhìn nạn nhân dưới đất sau đó nhìn Cẩm Nhiên. Cô bé cứ thế mở to mắt, không nói được gì.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đánh Nhau

- Hán Đường

Cẩm Nhiên quỳ xuống đất, nâng đầu Hán Đường lên, nhìn kẻ gây ra chuyện này: Kim Lăng. Cô bé nhìn cậu với ánh mắt giận dữ, giọng như kim nén con giận, hét lớn

- Anh điên à, sao đánh cậu ấy
- Đừng xen vào, đây là chuyện của đàn ông
- Chuyện đàn ông? Anh bị bệnh hả, anh mới có 11t Hán Đường còn kém anh tới 5 tuổi, đàn ông gì chứ
- Tốt nhất nên im lặng để tôi xử lý, đừng xen vào
- Cậu ta có làm gì cậu đâu chứ
- Có! Cậu ta muốn cướp đồ của tôi
- Cướp đồ của cậu? Là món đồ gì? Tôi sẽ đền cậu cái khác
- Em biết gì mà nói, nó là thứ quan trọng nhất, không bao giờ có cái thứ hai, chỉ có tôi mới có, không được
- Rốt cuộc nó là thứ gì, Anh cứ vòng vo làm sao tôi biết được
- Không nói nhiều, cậu ta đáng đánh
- Anh...
- Các cô các cậu rốt cuộc đánh lộn cãi nhau xong chưa? Lên phòng hội đồng uống trà cho tôi!!!

Thầy giám thị hét lớn, ba đứa nhóc bị dẫn tới phòng hội đồng uống trà ăn bánh, “tâm sự” với thầy hiệu trưởng. Thầy bước vào, mái tóc nâu bị gió đánh rối, khuôn mặt thanh thoát như bông hoa sen giữa đầm lầy. Cơ thể cao chừng mét 8, bộ đồ comple màu nâu cà phê chỉnh tề nghiêm trang. Đôi giày da bóng nhoáng, cặp kính màu đen tri thức vô cùng. Càng nhìn càng đẹp trai, a.... Không đúng, sao quen vậy, Kim Lăng nhìn lại. Chết rồi, ANH HAI

- Yo, Nhị thiếu gia Lý, có về thôi đi lâu quá nên cậu ngày càng đồ đón nhỉ?
- Ắt ơ
- Cái thằng nhóc này..... e hèm... Các em vì sao đánh nhau trong trường học?

- Dạ... thưa thầy, Kim Lăng anh ấy nói Hán Đường bạn cùng lớp với em cướp đồ của bạn ấy?
- Cướp đồ? Thiếu gia họ Lý đồ còn để xó hàng tấn sao lại chỉ ly một món đồ với đàn em lớp dưới
- Nó là đồ quan trọng
- Quan trọng tới cỡ nào?
- Quan trọng.... Bằng mấy lần nhìn đi vệ sinh của tôi
- Phụt.... Khụ khụ.... không lẽ Lý Kim Lăng cậu lớn rồi vẫn đóng bím á? Hay cậu ta lấy cái bô nhà cậu.

Thầy hiệu trưởng đang uống nước thì sặc, Cẩm Nhiên và Hán Đường cười tùm tùm, các giáo viên thì dờ khóc dờ cười với đoạn hội thoại.

- Tôi đã gọi cho phụ huynh các em, giờ thì ngồi đây làm bản tường trình.
- Thầy em viết xong rồi!!

Cẩm Nhiên đưa bản tường trình dài 2 mặt đưa cho Hiệu trưởng, anh chàng lại bị sặc lần hai, vỗ ngực lia lịa

- Em làm xong rồi?
- Vâng
- Sao em biết?
- Thế không làm bản tường trình thì lên đây ngắm thầy chắc. Hoang tưởng
- - - Em là giải phân cách nổi tức giận của Thầy Hiệu trưởng yêu quý - - -
- Con trai, rốt cuộc con đánh bạn vì sao?
- Nó cướp đồ của con
- Thôi đi ông tướng, người ta lấy đồ của anh chưa?
- Vừa lúc này con không tới kịp là mất
- Thế là gì?
- Là....
- Mẹ ơi!
- Nhiên Nhiên hả con? Rốt cuộc Lăng Lăng bị lấy gì mà đánh người vậy?
- Con không biết?
- Thiệt tình? Thôi mấy đứa bỏ qua cho nhau rồi đi về lớp đi, nhớ đừng có gây lộn nữa đó.
- Vâng! Con chào mẹ

Vậy là Cẩm Nhiên một thân một mình lúi hai tên con trai về lớp học. Thời gian cứ trôi thế đến lúc tan học, Cẩm Nhiên ra khỏi cửa thì Kim Lăng đã đứng đợi sẵn

- Á, KIM LĂNG. SOÁI CA CỦA TRƯỜNG< I LOVE YOU.
- Trời ơi, công tử Lý tới đợi ai kia, mau xem ai để làm quen....

Mọi người xì xào to nhỏ, nhìn tới nhìn lui. Thấy con mới xuất hiện (Cẩm Nhiên) cậu như báo lớn.

- Đi về, mẹ tôi đang chờ
- Biết rồi

Hai đứa lêu đẹo trong sự ghen tị của cả nam và nữ học sinh trong trường.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Trong Bệnh Viện

Sáng ngày hôm sau, nhị thiếu gia nhà họ Lý mặt mũi hằm hè xuống ăn sáng. Khuôn mặt đỏ au vì giận, 2 mắt thâm quầng vì thức đêm, người không còn chút sức nào, uể oải nằm lên bàn ăn lăm bằm. Thủ phạm thì xuống nhà thân nhiên như không có chuyện gì. Khuôn mặt tươi cười, 2 mắt sáng lấp lánh, Người đầy sự sống, thừa năng lượng ngồi xuống bàn ăn gọi đồ. Một sự trái ngược thú vị. Ông nội thì đọc báo thân nhiên, bố mẹ Kim Lăng tươi cười đứng đàng đình.- Con no rồi, con lên phòng đây

- Ở kia, đã ăn gì đâu con

- Ăn rồi ạ

- Ăn giấm chua ít thôi không đau dạ dày lắm

- Vâng, cảm ơn bố đã quan tâm. Nhưng mà mẹ có lẽ nên quan tâm bố nhiều hơn, bố ngày hôm qua đã đi gặp một cô...

- Cục cưng lên nghỉ đi, chốc mẹ sẽ đem đồ ăn cho con. Cẩm Nhiên, bây giờ con chuẩn bị đi chơi đi, chốc nữa ta gọi hãy xuống

- Vâng ạ.

Hai đứa trẻ đi khỏi, dưới phòng ăn bắt đầu phát ra những tiếng dị âm. Tiếng gậy đập, tiếng kêu la, hòa với van xin, tiếng quát to vô cùng dữ dội hòa lẫn vào nhau. Sau một lúc rất lâu, bố Lý giờ người không ra người, trên tay, thân rất nhiều “ lươn “, mặt có mấy ngón tay hằn đỏ, quần áo toi tả, tóc bị giật rối bù. Trông thảm hại như ăn xin. Kim Lăng cười trong phòng, dám nói xỏ con, cho bố được “ mát xa ” miễn phí luôn.

8h sáng,

- Cẩm Nhiên, Kim Lăng, chuẩn bị xong chưa hai đứa, sắp xuất phát rồi.

- Con xong rồi!

Cẩm Nhiên reo to, chạy xuống cực kì nhanh, như nếu chỉ chậm giây nào, cô bé sẽ bị bỏ lại vậy. Kim Lăng đi đằng sau, ngáp ngắn ngáp dài, vẻ mệt mỏi vô cùng. Do mất nhắm tịt vào, chân bị trượt nên....

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

Trước mắt Cẩm Nhiên là một “ thanh gổ ” lăn rất nhanh, cô bé phản xạ, nhảy lên để ko vị lấn vào. Và.... “ Thanh gổ ” Kim Lăng cứ như thể từ tầng 2 hạ thể xuống tầng 1 trong 16 con ngạc nhiên, 36 bậc thang định mệnh, 20 tiếng ai ui da liết tiếp cất lên. Kết thúc màn biểu diễn, chú hề Kim Lăng đáp đất bằng mặt, đầu quay mòng mòng, ý thức mất dần. Tại bệnh viện A,

- Azi....

- Con trai, con tỉnh rồi à?

- Đây là đâu?

- Thằng nhóc này, tất nhiên là bệnh viện rồi. Con đấy, sao hôm nay đi đứng thế nào mà ngã 20 mươi vòng trên cầu thang vậy hả biết mẹ lo lắng không? Tội nghiệp con trai tôi..

- Thôi, thằng bé mới tỉnh dậy, không sao là may rồi. Không nên làm quá lên. Cháu thấy sao rồi Kim Lăng?

- Cháu chỉ hơi đau ở chân và lưng thôi, không chết được đâu ạ. Nhiên Nhiên đâu rồi ạ?

- Con bé nó sang bên nhà mẹ mấy hôm rồi, chắc phải mấy hôm nữa mới về. Mẹ với cả nhà lo không chăm sóc được con bé vì chăm con nên....

- Cái gì ạ? Không được, con muốn về!

- Bác sĩ vừa mới khám cho con, con bị chấn thương chân và lưng, cần ở lại để kiểm tra và còn xem có tụ máu ở não không..

- Con ổn mà

- Không được, con phải ở lại

- Không
- Không thì con cứ đến nhà anh trai con đi, ta và bố con sắp đi công tác rất lâu mới về
- Thôi được, chỉ ba ngày thôi
- Có thể chứ

Ba ngày của Lý Kim Lăng đúng là địa ngục của.... bệnh viện. Ngày thay ga giường trên ba lần, giường phải đem từ nhà đến mới chịu nằm. Tiêm cũng phải được phép cho, không thì chờ cậu vật lông là vừa. Một chút hờ ra là lại kêu hầu hạ: bánh kẹo, đồ ngọt, hoa quả, là hải, kể chuyện... Sau ngày thứ ba, “ác ma” bệnh viện cũng ra về vì vết thương không lo ngại. Các bác sĩ tập hợp lại, quý xuống lạy vái cảm ơn cậu, tặng hoa, xe,.... còn nguyện đem cậu thể cù tổ họ mười mấy đời. Trên xe, Kim Lăng chỉ ngồi im lặng, trong lòng háo hức chờ gặp “Vợ” yêu của mình ở nhà. Con đường đi như chỉ trải qua trong một giây. Xe vừa dừng, cậu đã bay vào nhà với tốc độ cực nhanh

- Con trai, con về rồi à
- Cẩm Nhiên đâu mẹ?
- Con bé...vẫn đang ở nhà mẹ
- Sao mẹ không đón Nhiên Nhiên về
- Con bé nói không muốn về nữa
- Cho con tới nhà nhỏ ngay bây giờ!

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Bất Ngờ

- Phụt.... Hahahaha con trai con.... Sao nhìn mặt nghiêm trọng thế??
- Cô nhóc đó thật... Tại sao còn chưa nói với con mà...

Chưa nói hết câu, cậu bị cái gì đó hoặc con gì đó ôm cổ. Kim Lăng cảm vật đó hay đại loại thế, lộn về phía trước. Là Cẩm Nhiên!!!

- Hello. Bất ngờ chưa??? Tặng nè.

Nói rồi cô bé lấy đầu ra một chiếc vòng hoa đeo lên đầu cho cậu. Kim Lăng đơ người, biến thành thiếu nữ e lệ trong 5s rồi hồi sinh.

- Đẹp... Đẹp lắm Nhóc làm sao??
- *Gật đầu*
- HAHAHA.
- Xin lỗi.
- Hừm ???
- Tại tôi mà anh bị ngã cầu thang.
- Không sao đâu. Nhóc từ giờ không được xưng tôi như vậy nghe chưa. Xưng em gọi anh, nếu được gọi chồng. Dù sao cũng cưới rồi...
- Anh... Đồ xấu xa, mặt mâm, hải sâm, hải cẩu
- Nhóc muốn nói gì cũng được, mỗi lần nói quy ra 1 cái hôn.
- Anh...đồ.... Đẹp trai
- Anh biết mình đẹp trai mà, nhóc khỏi khen.

- Hừ. Đắc chí.

Đang vui vẻ thì có tiếng ồn ở ngoài, mọi người ra xem. Kim Lăng nhìn thấy hai kẻ bại não đứng ở cổng, bực mình. Đại thiếu gia họ Lý- Lý Kim Tông đang đứng cắn hạt dưa, nhìn cậu nhóc Hán Đường đọc thơ tình. Cậu ta đọc rất to, có lẽ gần bằng công suất của máy Lý khi bố Lý làm sai. Cậu mặc bộ comple màu be trẻ trung, giày da hàng chục triệu. Tay cầm bó hoa hồng xanh chính quiệu, tay còn lại cầm chocolate ngoại ở Pháp. Chị lao công thì cứ kêu là vì anh Lý cắn bầy ra cổng nhà, còn Hán Đường thì có một đám vệ sĩ đi theo tung hoa làm hiệu ứng, che ô, quạt mát. Kim Lăng thấy thế kinh hãi, nhìn hai người đó như xác sống đội mồ. Thấy Cẩm Nhiên, Hán Đường chạy tới như thấy vàng

- Nhiên Nhiên, mình thích cậu, làm người yêu mình nhé!!

- KHÔNG. TUYỆT ĐỐI KHÔNG!!!!

Kim Lăng hết hồn trước khi mà cô bé kịp trả lời

- Nè anh kia, anh là ai mà cứ xen vào chuyện của tôi thế. Anh không phải là anh trai của cậu ấy sao, sao anh ích kỉ thế??? Cậu ấy thích ai là quyền của cậu ấy. Anh không được xen vào.

- Mi dám nói ta không có quyền?? Nhảm shit! Ta nói cho ngươi biết : TA, LÝ KIM LĂNG, CHỒNG CỦA LÝ CẨM NHIÊN.

- Nực cười, anh nghĩ tôi là đứa không có não hay sao. Ngưng tự hào đi, tôi mới là True Love của cậu ấy.

- Mi định đập chậu cướp hoa, mơ đi!!

- Stop

Cuối cùng Lý Kim Tông cắt ngang. Mọi thứ bắt đầu im lặng lắng nghe.

- Thích cô bé này không chỉ nói xuông. Đầu như những người đàn ông đi

- Kim Tông, con bị nhầm lẫn hả, phải khuyên tụi nó bỏ ý định đó đi

- Cứ chờ tôi cướp Nhiên Nhiên đi

- Ta sẽ làm cho mặt mi bị biến dạng tới mức cả họ ngươi không ai nhận ra.

- Hai đứa ngừng tranh dành đi. Tất cả nên thân thiện

- Vậy đi, cuối tuần, tại sân trường học đi. 7h sáng, muộn coi như thua.

- Lý Kim Tông, cháu thôi đi

- Ok

- Được.

- Không ai nghe hả, dừng lại

- Mọi người cả ai thắng.

- Shut up!!!

Sau khi hẹn giờ và địa điểm, Hán Đường trở về, tất cả chuyện bị chiến đấu. Nhiên Nhiên im lặng từ đầu tới cuối, không nói lời nào....

T/g : Hello mọi người, mình là tác giả Pandora Phong nè. Thực ra mình bây giờ mới có thể đăng truyện được. Gomen nasai... Do máy tính bị hỏng không sửa được nên mình mãi mới viết được. Thêm đó bị vướng thêm thi học kì nữa. Mình sẽ cố gắng viết truyện 1 tuần một tuần một hai chap. Mong mọi người ủng hộ và giới thiệu mới bạn bè của mình truyện của PP. Arigato.(Mình còn viết cả Thế giới giấc mơ và Trộm trái tim em đó. Ủng hộ mình nha. Hihi :)) ^ _ ^)

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Bỏ Trốn

Đêm hôm đó, Cẩm Nhiên nằm trong phòng không ngủ được. Cậu nói với hành động của Kim Lăng cứ lặp đi lặp lại trong đầu cô bé. Lúc Kim Lăng về, cậu ta rất giận dữ, quát tháo và đã nói sẽ không cho cô về. Như thế ông nội, bố mẹ ở nhà sẽ nhớ Nhiên Nhiên nhiều lắm. Mọi người khóc sẽ không tốt cho mắt, còn không ăn no. Còn vú nuôi chắc khóc tới khi Nhiên Nhiên về nhà mới thôi. Cả Linh Linh, và những người khác cũng sẽ nhớ cô rất nhiều... Càng nghĩ, Cẩm Nhiên càng nhớ nhà, nhớ bố mẹ, nhớ ông nội, nhớ vú nuôi, nhớ những người bạn. Không biết nhờ ai, khóc cũng không ích gì, cô bé quyết định về nhà. Nhồi hết quần, áo, sách vở, giày... vào va li rất to, mặc bộ đồ đen bó sát, giày thể thao cùng màu, búi cao tóc, bịt mặt, bắt đầu hành động. Mở cánh cửa thật nhẹ để không phát ra tiếng động lớn. Kéo cái vali như xách một cái túi rỗng, bởi khi đi shopping cùng mấy cô bạn, Cẩm Nhiên xách nhiều hơn thế này nhiều. Đến đoạn phòng Kim Lăng, Cẩm Nhiên cẩn thận đi. Bỗng nhiên cánh cửa bật mở, cô nhóc hốt hoảng, đánh rơi cả cái vali vác trên lưng - Người là ai?

- Ta...

Chỉ trong 3s, Cẩm Nhiên nhảy lên, đập đầu cái cốp vào đầu Kim Lăng, sau đó chuồn thẳng. Kim Lăng quay cuồng tại chỗ, sao bay đầy đầu, bất tỉnh nhân sự. Trong màn đêm rét buốt, một thân hình nhỏ bé lướt nhanh trên phố như một thiên sứ nhỏ, bay qua những con đường.

- - - Tôi là vách ngăn trở về nhà - - -

12h, tại nhà họ Minh,

Minh Tự Đức khó ngủ, ngồi dậy thở dài. Cẩm Nhiên cũng xa họ lâu vậy, không biết con bé giờ ra sao. Không biết con bé có được chăm nom, nâng niu như ở nhà không? Liệu con bé có bị thông gia ghét bỏ, thờ ơ không? Người ông cứ bứt rứt, khó chịu. Rồi ông ra ban công nhà, nhìn xung quanh như muốn tìm gì. Rồi dừng lại ở một hình bóng nhỏ nhắn đang leo công nhà ông một cách thuần thục. Có lẽ nào... Cẩm Nhiên!?? Chính ông là người chỉ con bé leo công một cách khéo léo tốt nhất. Không chần chừ, ông chạy xuống nhà. Trước mặt ông là cô cháu gái báu vật ông nhớ thương bao ngày.

-ÔNG NỘI!!!

- Cẩm Nhiên

- Hức hức, huhuhuhu. Ông ơi, cháu nhớ ông lắm.

- Nhiên Nhiên ngoan, có ông đây rồi, nín đi con

- Mọi người.. hức... vẫn... vẫn khỏe chứ?

- Mọi ngư...

- Tất cả đều khỏe, đặc biệt nhớ con rất nhiều đó con gái.- Mẹ, bố...

- Nhiên Nhiên, con gái tôi. Sao nửa đêm con lại về vậy, nhà kia có biết không?? Trời ơi, sao con ăn mặc vậy hả?? Còn có bị nhà kia đánh, hay bỏ đói không? Hay họ khiến con uất ức gì, ép con phải về sao?...

- Thôi em, con chắc cũng mệt rồi, đưa nó thay đồ rồi đi về phòng ngủ đi.

- Nhưng... Vâng...

Hai mẹ con Cẩm Nhiên lên lầu, cùng Tự Trung và Tự Đức.

Sáng hôm sau,

Từ tỉnh mơ, Cẩm Nhiên đã dậy. Cô bé ra vườn chơi, sau đó kiểm vú nuôi. Gặp lại bà, Cẩm Nhiên vô cùng vui mừng. Hai người đi chạy bộ như trước khi cô bé lấy chồng. Sau khi tập xong, họ vào nhà ăn sáng. Bữa sáng cũng trở nên ngon miệng, vui vẻ hơn rất nhiều. Một lúc sau, Cẩm Nhiên cùng Lý Tự Trung sang nhà mấy cô nhóc bạn cô. Đến trưa, hai người về nhà. Rồi, tay cô bé bị ai đó nắm chặt, cô quay lại. Cẩm Nhiên ngỡ ngàng, ngạc nhiên, đứng lại, không đi tiếp

- Cẩm Nhiên, con sao.... Kim Lăng...???

- Con chào bố!!

- Sao con không về nhà lại tới đây?

- Con chờ lâu quá nên...

- Vậy thôi, chúng ta cùng về nhà đi. Nhiên Nhiên, con có chạy đua không??

- Rất sẵn sàng.

- 1...2...

- CHẠY!!!!!!!!!!

Cầm Nhiên chạy một mạch không quay đầu, cứ cắm đầu cắm cổ mà chạy.

- Con trai, chúng ta nói chuyện đi, như những người đàn ông yêu thương Cầm Nhiên nhất. Được chứ???

- Vâng. Bố nói đi

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Nói Chuyện

Tại nhà họ Minh, thư phòng

- Bố! Có chuyện gì thế ạ???

- Con cứ ngồi đi, Kim Lăng.

- Vâng.

- Kim Lăng, con biết lý do Cầm Nhiên về nhà không?

- Con... thật sự không biết...

- Không sao. Bố chỉ mong con làm được một việc.

- Bố cứ nói đi ạ!

- Con biết đấy. Ta chỉ có một đứa con gái. Nó là tất cả cuộc sống của bố. Tính cách của con bé cũng hướng nội, ít khi hiểu được lúc này con bé đang nghĩ gì, muốn gì. Con bé, nó... cần tình thương, con hiểu ý bố chứ. Bố giao đứa con này cho con. Bố mong con hãy yêu thương con bé, dành cho nó tình yêu chân thành. Thay ta chăm sóc con bé. Ta xin con đó.

- Bố, con hứa với bố, con sẽ chăm sóc Cầm Nhiên. Bằng tất cả trái tim và sức sống này.

- Ta mong con sẽ làm được. . . Chuyện chúng ta đã nói....

- Bố yên tâm, con sẽ không nói với hành

- Thật sự cảm ơn con. Cảm ơn con rất nhiều.

- Bố, Kim Lăng xuống ăn cơm đi, tất cả xong hết rồi!

- Được, xuống ngay đây.

Buổi tối hôm đó,

- Cầm Nhiên!! Mở cửa!!

- Có... chuyện.. hix... gì... hix thế...

- Em sao thế, ai bắt nạt em đúng không???

- Không! Huhuhuhu....

- Rốt cục có chuyện gì, em nói đi xem nào???

- Không có gì mà...

- Không được giấu!!!

Kim Lăng cứ thế tiến vào trong, mặc Nhiên Nhiên cản thế nào. Đứng hình trong 5s, há mồm không nói lên lời. Thán gậy “lũ lụt”: Phim tình cảm lãng mạn. Nhưng... có hai thằng con trai, HAI THẰNG CON TRAI hôn nhau thắm thiết, khóc trong mưa.

- Nhóc, x.... xem phim hay...!!!

- Gay cái cc, phim Đam mỹ.

- Oh!!! Ok ok...

Vậy là có ai đó hí ha hí hửng, tí ta tí tòn bắt đầu chiến dịch “ Len cuộc sống của trẻ con” Tén tén ten tèn. Bước 1 : Nói chuyện, tìm hiểu. Kim Lăng bắt đầu “ thám thính“.

- Hay lắm à??? Nó nói về gì vậy?

- À, nói về tình yêu của một nhân miêu và 1 con người bình thường. Hai người gặp nhau, trải qua bao sóng gió, cuối cùng cũng đến với nhau. Đặc biệt có cả....

- Có cả...??

/ Ừm.. ừm.... đau quá,.... dừng lại.... A...A... [Đã lược bớt n từ/

Kim Lăng nghe vậy, ngượng chín người. Hai nam nhân kẻ trên người dưới hành động kịch liệt vô cùng. Mấy âm thanh ái muội cứ vang vọng bên tai. Đến đoạn cao trào, trên nào đó máu mũi chảy dòng dòng. Bước đầu kế hoạch sụp đổ hoàn toàn. Để cứu chữa cho kế hoạch, họ Lý sang luôn bước hai: Tiến vào sâu trong tim

- Ha.ha.ha.ha... Cẩm Nhiên, em thích ăn gì??

- Tất cả, trừ mấy món không ăn được. (Gãi đầu)

- Vậy em thích môn học gì??

- Ngoài mấy môn ghét ra còn lại thích hết (Cười ngượng)

- Em thích môn thể thao nào??

- Môn nào có nhiều trai đẹp nhất thì thích.. (Kim nén)

- Vậy em thích làm gì sau này??

- Nghề nào khiến cho lũ đàn ông phải nể phục phụ nữ.

(Bùng nổ)

- - - Em là vách ngăn thời gian bùng nổ cảm xúc - - -

Sau màn combo thảm hại, Kim Lăng về phòng cậu được chuẩn bị (thực ra Cẩm Nhiên ngủ từ đời). Chợt, cậu phát hiện cô nhóc đi đâu, cậu đi theo sau. Địa điểm dừng chân là phòng ăn. Cẩm Nhiên nhòm quanh xem có ai không, lấy ghế treo lên. Trong tay cô là gói mỳ ăn liền Hảo Hảo, sau đó nhóc pha mỳ một cách nhẹ nhàng. Sau vài phút, món mỳ đã xong. Nhiên Nhiên ăn một cách ngon lành. Kim Lăng bước vào, cô giật mình, bắt mỳ đổ vào tay nhóc. Kim Lăng sừng sốt, cầm tay Cẩm Nhiên xem xét

- Anh bỏ ra. Lý Kim Lăng, anh đáng ghét lắm. Anh tới bắt tôi về làm con rôi của anh đúng không? Tôi ghét lắm

- Nhiên Nhiên, anh xin lỗi, anh không biết anh đã làm gì nữa.

- Anh... đồ ích kỉ, tự yêu bản thân anh đi. Đừng xuất hiện trước mặt tôi

- Nhiên...

- Làm ơn đi đi.

- Được... Tôi đi..

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Loạn Rồi!!!

Kim Lăng ra khỏi nhà họ Lý, lên chiếc siêu xe màu đỏ trở về. Ngồi trong xe, cậu cắn môi, suy nghĩ một hồi lâu, anh mất lơ đãng. Thật sự thật phiền phức. Tại sao con gái lại quái dị, suy nghĩ khó đoán như vậy chứ? Lại còn giận cá chém thớt, đuổi luôn người đi khỏi nhà. Đầu suy nghĩ, tự hỏi con gái rốt cuộc nghĩ gì, sau một hồi, cậu kết luận: Chỉ có những người từng là con gái mới hiểu.

Sáng đầu tuần,

Cầm Nhiên dậy từ 6h, vsen rồi xuống ăn sáng. Minh Tự Đức đọc báo, gọi cho cô một bát phở bò. Trong vài phút, đồ ăn được dọn lên.

- Cầm Nhiên

- Dạ

- Cháu xích mích với Kim Lăng?

- Cháu không thèm đếm xỉa tới con người ích kỉ đó nữa. Ông không biết, anh ta như kẻ bị cướp ý. Lúc mới xuất viện, vừa về nhà đã quát tháo ầm ĩ, kiểm con còn nói sẽ không cho con về nhà. Chẳng lẽ anh ta định ép con giống như con gái phong kiến, cấm cung chỉ vì con không chặn anh ta lại lúc bị ngã cầu thang...

- ...

- Hay anh ta biết con lên uống vụng canh hầm bồi bổ của anh?

- ...

- Hay vì con lỡ gặm một nửa mọi quả táo để đem cho anh ta ăn...?

- ...

- Hay con lỡ nghịch bản báo cáo về quân sự gì đó nhỉ?

- Cháu gái, ăn nhanh lên còn đi học.

- Vâng.

7h, cô bé có mặt tại trường học. Nhưng... mọi người nhìn cô như quái vật hay gì gì đó. Rồi một đám con trai lớp 5 thuộc dạng đầu gấu nhất nhóm tiểu học tiến lại gần. Cầm Nhiên cũng chuẩn bị tinh thần có thể bị bầm chà. Và...

- Chị hai, người tới rồi à. Chị có mệt lắm không?

- A... không không, mấy anh nhầm người rồi.

- Không không. Chắc chị đi bộ mỏi chân lắm nhỉ. Chuẩn bị kiệu đồ rước chị dâu

- Ồ, tôi đi được.

- Chị không lên anh hai sẽ giết tụi em..

-Được... Làm phiền rồi..

- Chị ăn đồ này đi. Đảm bảo an toàn. Chắc chị nóng lắm, hai đứa, ra quạt cho chị hai.

- Yes sir.

Cầm Nhiên méo mặt, không hiểu mô tê gì cả, chỉ còn biết bị người ta hành hạ. Trong lòng thầm rủa,... có lẽ nào cô bị bắt cóc bán sang Trung Quốc. Hay... cường hiếp tập thể...

- Khoan đã.

Một giọng nói cắt ngang hành động. Cầm Nhiên nghe thấy giọng nói như được gấp tiên, vui sướng trong lòng. Đám đông tách thành hai để chủ nhân giọng nói xuất hiện. Một đám học sinh cấp hai tóc xanh tóc đỏ, ăn mặc giống cá biệt. Trên tay chúng còn cầm rất nhiều gậy bóng chày, gậy gỗ. Nhưng chúng có một đặc điểm là đeo một chiếc huy hiệu ở ngực màu trắng, chữ lý màu xanh nổi bật. Lý... Kim Lăng???

- Muốn cướp người? - đám “đệ tử” hỏi, chuẩn bị chiến đấu

- Nực cười, Hoàng hậu thuộc về bọn tao. Tính vừa ăn cướp vừa la làng? Tụi mày to gan đấy.

- Há.... Chết mất. Đúng là xấu còn thối mồm

- Á à, tội mày dám chê Nữ Hoàng, tội mày, xử lý!

- Định vu oan giá họa. Lên!

Thế là hai bên choảng nhau túi bụi, đúng là kẻ tám lạng người nửa cân, căng go vô cùng. Cẩm Nhiên tranh thủ bọn họ “tàn sát lẫn nhau”. Đến khi xong xuôi, bên “Tàu Khựa” quay lại định rước Hoàng hậu của mình thì cô đã đi từ lúc nào, bỏ lại đám ham zai “tranh giành” chức vị...

Cẩm Nhiên thở phào nhẹ nhõm vì trút được cái gánh nặng (đoàn cải lương tam hợp). Bước vào trong phòng, cô chỉ ước lấy hai con mắt tra lại. Cái thể loại gì đang diễn ra trong lớp. Cô động viên bạo loạn? Bầu ra tổng thống Việt Nam? Đấu trường thú??? Khấp lớp học chỉ toàn hình hai tên ngu xuẩn. Đám con trai thì bu lại cá cược. Ngu xuẩn. Cẩm Nhiên bỏ mặc bọn chúng, ngồi vào bàn. Nhưng làm gì còn bàn cho cô. Chỉ còn lại cái ghế to đùng được bọc lông báo, cái bàn gỗ mộc loại thượng hạng kèm trái bàn da thú. Đã vậy còn một thùng hoa quả bánh kẹo nhập khẩu. CMN đùa người. Tiếng reo của chuông cất lên, tất cả vào học. May mắn là từ đầu tới cuối đều bình an. Tan học, Cẩm Nhiên cất sách vở thì bị một đám chặn lại, đánh ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Lên Xe Hoa Lúc 5 Tuổi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.